

Til stk. 2

Aftalerne skal ikke forhåndsgodkendes af Telestyrelsen. Telestyrelsen har ikke kompetence til at påse, at der anvendes et bestemt prisniveau, men kan alene stille krav om, at de aftalte vilkår og priser er ikke-diskriminerende i forhold til forskellige aftalparter.

Til stk. 3

Ministeren fastsætter i en bekendtgørelse den tekniske rækkevidde af stk. 1, herunder begrænsninger med hensyn til hvilke former for roaming og hvilke mobilteknologier, der er omfattet af krav om roaming. Afgrænsningen vil tage udgangspunkt i, hvorvidt der teknisk/økonomisk er rimelige muligheder for etablering af de pågældende former for roaming. Umiddelbart vil der ikke blive stillet krav om, at roaming skal indeholde handover. Sigtet vil være at sikre, at en eller flere markedsaktører kan stille krav til om indgåelse af roamingaftaler også overfor andre markedsaktører, som ikke umiddelbart har samme markedsmæssige interesse heri, svarende til de roamingaftaler, der i øvrigt allerede kendes for så vidt angår grænseoverskridende roaming.

I tilfælde hvor anmodning om roaming kun kan imødekommes, hvis der foretages udbygning geografisk, kapacitetsmæssigt eller funktionelt af et mobilkommunikationsnet eller lignende, vil en sådan anmodning kunne afvises med henvisning hertil.

Tit § 13

Ifølge den politiske aftale om trin 2 skal uafhængige udbydere af mobiltjenester have adgang til tilladelsesindehavernes net- og basale tjenester med henblik på udbud af egne tjenester. Sigtet hermed er bl.a. at realisere den politiske målsætning om at muliggøre kombination af teknologier, herunder fastnet- og mobilteknologier, som grundlag for et samlet tjenesteudbud. Bestemmelsen omfatter NMT, GSM, ERMES, OPS, DCS1800 samt kommende nye offentlige mobilnet opbygget med nye teknologier, f.eks. mobildatanet og lign.

I sammenhæng med den foreslåede liberalisering af adgangen til at udbyde mobilkommunikationstjenester og sikringen af de uafhængige tjenesteudbydere rettigheder med hensyn til adgang til mobilnetene m.v. vil der ske en udfasning af den nuværende regulering af slutbrugerpriser og abonnementsvilkår på mobilområdet, idet det forventes at den samlede indførelse af yderligere konkurrence på mobilområdet via nye DCS1800-net og fremkomsten af uafhængige tjenesteudbydere efter en overgangsperiode

vil være tilstrækkelig effektiv til i sig selv at sikre et bredt udbud af gode og billige mobiltjenester.

Med hensyn til de nuværende tilladelsesindehaveres samarbejde med uafhængige tjenesteudbydere, dvs. selskaber der ikke selv har etableret og/eller ønsker at etablere den pågældende type mobilnet, men ønsker at udbyde en eller flere tjenester via de eksisterende mobilnetværks net, indgår det i reguleringen af GSM og ERMES, at tilladelserne også omfatter/vil omfatte de til GSM/ERMES-nettene hørende basale tjenester.

Selskaberne kan således i dag selv afgøre, om udbudet – helt eller delvis – af GSM /ERMES-tjenesterne skal foretages af uafhængige tjenesteudbydere. Ifølge den gældende § 1a i GSM-loven kan ministeren træffe beslutning om liberalisering af udbudet af de tjenester, der er nævnt i GSM-lovens § 1, stk. 3. Beslutning om liberalisering kan dog tidligst få virkning fra 1. marts 1997, medmindre GSM-operatørernes samtykke foreligger. En tilsvarende bestemmelse indgår i ERMES-loven, dog uden eksplicit tidsangivelse. I lovbemærkningerne er der imidlertid lagt op til, at tjenesteudbyderliberaliseringen sker samtidig på de to typer net.

Mobildirektivet betoner vigtigheden af, at medlemsstaterne som en del af liberaliseringen af mobilsektoren giver uafhængige tjenesteudbydere adgang til at udbyde de tjenester, de måtte ønske, herunder adgang til mobilnetudbydernes net. Samtidig fremgår det dog af betragtningerne til direktivet, at en mobilnetudbyder vil kunne afvise at give uafhængige tjenesteudbydere adgang, navnlig hvis den eller de pågældende tjenesteudbydere ikke har tilsluttet sig den frivillige »adfærdskodeks for tjenesteudbydere« (Code of Conduct), som EU-Kommissionen for indeværende har under udarbejdelse.

Der kan ikke med udgangspunkt i mobildirektivet direkte stilles krav til mobiloperatører om, at de skal give uafhængige tjenesteudbydere adgang til nettene. Direktivet hindrer imidlertid ikke, at sådanne krav stilles i de enkelte medlemslande.

Konkurrencemæssigt synes det mest hensigtsmæssigt tidsmæssigt at sidestille mobilnettenes indførelse af adgang for tjenesteudbydere. Det foreslås derfor, at uafhængige tjenesteudbydere sikres lovfæstet adgang til alle nævnte mobilnet med tilhørende basale tjenester (GSM, NMT, DCS1800, OPS, ERMES) samt kommende teknologier med virkning fra 1. marts 1997.

De nærmere vilkår for tjenesteudbyderes adgang til mobilnettene vil blive reguleret i den kommende lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren, der generelt regulerer indgåelsen af samtrafikaftaler og aftaler om særlig netadgang.